
Men vores far havde set, at vi kunne klare os uden ham. Han kom tilbage som en mand uden drømme. Han medbragte kun sin lyst, sin glæde over en søndagsfrokost, sin dans – han dansede med mor på gulvtæppet på samme måde som før om søndagen til Hans Peter Aase. Den slags ting. Det var slut med forretningerne og fiduserne. Han startede på glasværket på tomandsskift, og et år senere købte han en brugt **Nimbus** med sidevogn, og vi kunne tage små udflugter med mor bagpå og Lise og mig i sidevognen, indtil han fik taget sit kørekort på vej hjem fra en påskefrokost med os alle sammen om bord.